

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714207745
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2714207745.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v spore žalobcu: KARTAGO TOURS, a.s., so sídlom Špitálska 53, 811 01 Bratislava, IČO: 31 371 205, zastúpeného advokátom: JUDr. Ing. Ján Felšöci, AK so sídlom M. R. Štefánika 1, 902 01 Pezinok, proti žalovanému: Ing. V. S., K.. X.X.XXXX, O. V. Č.. XXX/X, XXX XX S., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 814,45 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 814,45 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 15.12.2014 na Okresnom súde Skalica žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 814,45 € a náhrady trov konania žalobcu. Uviedol, že žalovaný vyzval žalobcu písomnou výzvou zo dňa 14.12.2011 na plnenie v zmysle platobného rozkazu Okresného súdu Skalica zo dňa 4.5.2010, č.k. 2Ro/102/2010-19 v spojení s uznesením Okresného súdu Skalica zo dňa 31.3.201, č.k. 2C 122/2010-67 v znení opravného uznesenia zo dňa 2.5.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.10.2011, č.k. 9Co/163/2011-95, v zmysle ktorých bol žalobca zaviazaný zaplatiť istinu vo výške 672,80 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 236,40 € od 1.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 236,40 € od 12.6.2009 do zaplatenia a zo sumy 200,- € od 20.1.2010 do zaplatenia. Nakoľko platobný rozkaz Okresného súdu Skalica v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava nadobudli právoplatnosť dňa 27.5.2011 a súčasne žalovaný mal v zmysle výzvy v úmysle vymáhať predmetnú sumu v exekučnom konaní, žalobca dňa 15.12.2011 zaplatil žalovanému celkom sumu 814,45 € predstavujúcu istinu a úroky z omeškania ku dňu zaplatenia. Žalobca podal dovolanie proti citovaným rozhodnutiam, ktorému Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 20.6.2012, č.k. 6Cdo 48/2012-126 vyhovel a uznesenie krajského súdu zrušil. Krajský súd v Trnave následne uznesením zo dňa 30.5.2013, č.k. 9Co/163/2011-136, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2013, uznesenie Okresného súdu Skalica zo dňa 31.3.2011 v spojení s jeho opravným uznesením zrušil. Žalobca mal za to, že s poukazom na § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.5.2013, č.k. 9Co/163/2011-136 stratili právoplatnosť uznesenia Okresného súdu Skalica, ako aj samotný platobný rozkaz, a preto plnením žalobcu žalovanému došlo k plneniu z právneho dôvodu, ktorý následne dňa 23.12.2013 odpadol. Žalovaný sa na úkor žalobcu odo dňa 23.12.2013 bezdôvodne obohatil o sumu 814,45 € a toto bezdôvodné obohatenie nevydal, a to ani v dodatočnej lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle písomnej výzvy zo dňa 24.11.2014.

2. Žalobca trval na podanej žalobe.

3. Žalovaný so žalovaným nárokom nesúhlasil, vzniesol námietku premlčania.

4. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom č.k. 2C/3/2015 - 37 zo dňa 11.9.2015, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 814,45 € a náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 € a zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 48,50 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej.

5. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že žalobca mu zaplatil sumu 814,45 € dňa 15.12.2011 na základe platobného rozkazu OS Skalica v spojitosti s uznesením KS Trnava, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2011. Uznesením NS SR č.k. 6 Cdo 48/12 zo dňa 20.6.2012, ktoré bolo stranám doručené dňa 4.7.2012, bolo uznesenie KS Trnava zrušené a vrátené súdu na ďalšie konanie. Dňom 4.7.2012 začala planúť premlčacia lehota, v ktorej sa žalobca mohol dožadovať vydania čiastky 814,45 € ako bezdôvodného obohatenia. Žalobca podal žalobu dňa 18.12.2014. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa vydanie bezdôvodného obohatenia premlčiava v lehote 2 rokov, v tomto prípade sa vydanie sumy 814,45 € premlčalo v lehote od 4.7.2012 do 5.7.2012. Podľa žalovaného žalobca podal žalobu po premlčacej lehote, preto žiadal, aby súd platobný rozkaz zrušil.

6. Žalobca sa k odporu žalovaného nevyjadril.

7. Včasným podaním odporu s vecným odôvodnením došlo zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu v plnom rozsahu (§ 174 ods. 2 O.s.p.), preto súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, jeho neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca s tým, že možno pojednávať aj bez účasti žalobcu. Súd v súlade s § 180 C.s.p. rozhodol, že sa bude pojednávanie konať v neprítomnosti žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/189/2013, žalobou, odporom žalovaného, výzvou žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, výpisom z účtu žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalobcu a žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/189/2013 mal súd preukázané, že Ing. Peter Kolenič podal dňa 16.4.2010 na Okresný súd Skalica žalobu proti spoločnosti KARTAGO TOURS, a.s. o zaplatenie celkovej sumy 672,80 € s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej pri obstaraní zájazdu do Egypta v termíne od 26.5.2009 do 5.6.2009. Žalované nároky spočívali v náhrade vo výške 50 % ceny letenky v sume 236,40 € za cestu z Bratislavy do Hurgady a v tej istej sume za spätnú cestu, z dôvodu porušenia povinnosti vykonať leteckú prepravu v zmluvnej triede stanovenej zákonom. Ďalší nárok vo výške 200,- € predstavoval náhradu za zrušenie letu v zmysle Nariadenia (ES) č. 261/2004 EP a Rady z 11.2.2004, z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov. Okresný súd Skalica vydal dňa 4.5.2010 platobný rozkaz č.k. 2Ro/102/2010-19, ktorým zaviazal KARTAGO TOURS, a.s. na zaplatenie sumy 672,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 236,40 € od 1.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 236,40 € od 12.6.2009 do zaplatenia a zo sumy 200,- € od 20.1.2010 do zaplatenia. KARTAGO TOURS, a.s. podalo dňa 25.5.2010 v zákonom stanovenej lehote odpor proti platobnému rozkazu prostredníctvom advokáta JUDr. Ing. Jána Felšöciho s vadným plnomocenstvom, ktorý nedostatok nebol na výzvu súdu zo dňa 10.9.2010 odstránený. Po podaní odporu bola vec prevedená do súdneho registra „C“ a bola jej pridelená sp. zn. 2C/122/2010. Súd uznesením č.k. 2C/122/2010-67 zo dňa 31.3.2011 odmietol odpor voči platobnému rozkazu ako odpor podaný neoprávnenou osobou pre vady plnomocenstva (spoločnosť KARTAGO TOURS, a.s. udelila plnomocenstvo pani Tatiane Vessovej v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 OZ na všetky právne úkony spojené s obchodným vedením spoločnosti a na všetky právne úkony spojené so vznikom, zmenou a zánikom záväzkov spoločnosti. Tatiana Vessová nebola spoločnosťou splnomocnená na jej zastupovanie v predmetnom konaní pred súdom a taktiež z tohto plnomocenstva nevyplývalo, že by mohla splnomocniť na zastupovanie spoločnosti inú osobu v zmysle § 33a ods. 1 OZ). Dňa 2.5.2011 bolo vydané opravné uznesenie č.k. 2C/122/2010-69, ktorým bol opravený výrok o náhrade trov konania. Uznesenie o odmietnutí odporu bolo napadnuté odvolaním žalobcu Ing. Petra Koleniča. Krajský súd v Trnave odvolacie konanie zastavil uznesením č.k. 9Co/163/2011-95 zo dňa 25.10.2011 podľa § 104 ods. 2 tretia veta O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p. z dôvodu, že nebol odstránený nedostatok podmienky konania - vada plnomocenstva, a to ani na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 1.8.2011. Rozhodnutie Krajského súdu Trnava bolo doručené účastníkom konania dňa 2.12.2011 a uvedeným

dňom nadobudlo právoplatnosť. Po vrátení veci z Krajského súdu v Trnave bola na platobnom rozkaze vyznačená právoplatnosť ku dňu 27.5.2011, t.j. ako keby odpor nebol podaný. Doložka právoplatnosti bola vyznačená dňa 14.12.2011. Dňa 29.12.2011 KARTAGO TOURS, a.s. podala dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu a k dovolaniu doložila plnomocenstvo pre advokáta JUDr. Ing. Jána Felščoeho na zastupovanie spoločnosti v predmetnom konaní, ktoré v mene spoločnosti podpísal jej štatutárny orgán (člen predstavenstva) Ing. Ferid Nasr. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 20.6.2012, č.k. 6Cdo/48/2012-126 uznesenie Krajského súdu v Trnave z 25. októbra 2011 sp. zn. 9 Co 163/2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko postupom súdu bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom tým, že výzva na odstránenie nedostatku plnomocenstva mala byť adresovaná priamo spoločnosti KARTAGO TOURS, a.s., keďže podaním odvolania uplatňovala v konaní procesná práva žalovaná a nie jej právny zástupca. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bolo doručené Ing. S. dňa 27.7.2012 a právnomu zástupcovi KARTAGO TOURS, a.s. dňa 1.8.2012. Krajský súd v Trnave opätovne rozhodol o odvolaní uznesením zo dňa 30.5.2013, č.k. 9Co/260/2012-136, ktorým zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Skalica o odmietnutí odporu v spojitosti s jeho opravným uznesením a vec mu vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že KARTAGO TOURS, a.s. v dovolacom konaní doložila riadne plnomocenstvo, čím bol odstránený nedostatok podmienky konania. Krajský súd v Trnave uložil súdu prvého stupňa pokračovať v konaní vo veci samej. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené Ing. V. S. dňa 23.12.2013 a právnomu zástupcovi KARTAGO TOURS, a.s. dňa 20.12.2013, právoplatnosť nadobudlo dňa 23.12.2013. Konanie bolo ďalej vedené na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 5C/189/2013. Ing. V. S. bol súdom vyzvaný na oznámenie, či trvá na návrhu. Písomným podaním doručeným súdu dňa 2.1.2014 oznámil, že na návrhu trvá. Následne na pojednávaní dňa 18.11.2014 Ing. V. S. pred začatím pojednávania zobral návrh v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaná suma mu bola uhradená na základe platobného rozkazu, ktorý počas konania nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Uznesením č.k. 5C/189/2013 - 165 zo dňa 18.12.2014 súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. na základe späťvzatia návrhu zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2015. Následne bol spis sp. zn. 5C/189/2013 po vykonaní spisovej a poplatkovej kontroly archivovaný.

10. Z e-mailu žalovaného zo dňa 14.12.2011 mal súd preukázané, že žalovaný požiadal žalobcu o zaplatenie náhrady škody vo výške 672,80 € s úrokmi z omeškania na jeho účet č. 2615768824/1100 na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu č.k. 2Ro/102/2010-19 a uznesenia KS Trnava č.k. 9Co/163/2011-95 zo dňa 25.10.2011 s tým, že ak úhrada nebude pripísaná na jeho účet, zadá vymáhanie tejto čiastky súdnemu exekútorovi.

11. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. za účtovné obdobie od 1.12.2011-31.12.2011 mal súd preukázané, že žalobca zadal dňa 15.12.2011 príkaz na úhradu sumy vo výške 814,45 € v prospech účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX.

12. Písomnou výzvou zo dňa 24.11.2014 žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 814,45 € na účet advokátskej kancelárie žalobcu v lehote do 1.12.2014 s upozornením, že inak bude svoj nárok vymáhať súdnou cestou.

13. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko na strane žalovaného prišlo k bezdôvodnému obohateniu, keď žalobca vyplatil žalovanému dňa 15.12.2011 sumu 814,45 € v tom čase na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Skalica, nakoľko žalobca sa chcel vyhnúť exekučnému konaniu. Následne uznesením Krajského súdu Trnava prišlo k odmietnutiu odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Skalica o odmietnutí odporu voči platobnému rozkazu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2013 a nasledujúcim dňom prišlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca žalovaného vyzval na plnenie, k čomu však neprišlo.

14. Žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Žalobca mu vyplatil žalovanú čiastku na základe právoplatného platobného rozkazu, viac nemá k veci čo dodať.

15. V záverečnej reči sa žalobca vyjadril, že žiada žalobe vyhovieť, nakoľko žalovanému nikdy nevznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy, pretože vo veci samej nikdy nebolo rozhodnuté a z tohto dôvodu je povinný poskytnutú čiastku žalobcovi vrátiť.

16. Žalovaný v záverečnej reči uviedol, že peniaze od žalobcu dostal na základe právoplatného rozhodnutia súdu a dňom, keď peniaze obdržal, začala žalobcovi plynúť premlčacia lehota v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný.

17. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobca v žalobe tvrdil, že plnil žalovanému na základe platobného rozkazu, ktorý neskôr stratil právoplatnosť, jedná sa teda o bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, pričom právny dôvod plnenia podľa žalobcu odpadol právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu Trnava (23.12.2013), ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Skalica o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu. Žalovaný v spore nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, avšak podal námietku premlčania žalovaného nároku (§ 152 C.s.p.). Tvrdil, že premlčacia doba začala plynúť dňa 4.7.2012, kedy bolo stranám sporu doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu Trnava o zastavení odvolacieho konania, teda žaloba bola podľa žalovaného podaná dňa 18.12.2014 až po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu tak, že žalobca (v pôvodnom konaní v postavení žalovaného) na základe platobného rozkazu Okresného súdu Skalica č.k. 2Ro/102/2010-19 zo dňa 4.5.2010, pod hrozbou exekučného vymáhania priznaného plnenia, uhradil žalovanému (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu) dňa 15.12.2011 bezhotovostným bankovým prevodom sumu vo výške 814,45 € a hoci bol neskôr platobný rozkaz zrušený na základe včasne podaného a vecne odôvodneného odporu žalovaného, ktorý vyvolal uvedené právne účinky následkom zrušenia uznesenia o odmietnutí odporu odvolacím súdom, žalovaný sumu vyplatenú na podklade tohto zrušeného rozhodnutia nevrátil. Medzi stranami je sporná otázka okamihu začatia plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zrušeného rozhodnutia, na základe ktorého sa plnilo.

23. Súd na základe zistených skutkových tvrdení posúdil nárok žalobcu uplatnený žalobou v súlade s § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu (právoplatný platobný rozkaz), ktorý odpadol. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky. Okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením.

24. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 OZ), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 OZ). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr,

než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej aj objektívnej doby premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia treba vychádzať z právneho dôvodu bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod neskôr odpadol, vzniká a objektívna doba pre premlčanie práva na jeho vydanie preto začína plynúť okamihom odpadnutia právneho dôvodu poskytnutého plnenia. Začiatok subjektívnej premlčacej doby sa zhoduje s okamihom, keď sa oprávnený dozvedel o tom, komu plnil a o odpadnutí právneho dôvodu tohto plnenia. Subjektívna lehota pre vydanie bezdôvodného obohatenia je dvojročná. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor.

25. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 145/2004). Inak povedané, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného.

26. Premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že pôvodný rozsudok, na základe ktorého sa pri ochrane osobnosti plnila náhrada peňažného zadosťučinenia, bol po zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu nahradený novým, návrh zamietajúcim rozsudkom, začína plynúť už jeho vyhlásením. Doručenie zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu teda nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia, a preto nemožno od neho počítať plynutie premlčacej doby. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 124/2002). Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že o bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod odpadol, pôjde tiež v prípade poskytnutia a prijatia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr - v rámci mimoriadneho opravného prostriedku - zrušené. V týchto prípadoch môže dôjsť k novému prejednaniu veci a k vydaniu rozhodnutia, ktoré je buď totožné alebo iné, než rozhodnutie pôvodné, ktoré bolo dôvodom pre plnenie. Tento právny dôvod teda trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval, v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dovtedy, kým súd opätovne nevydá svoje deklaratívne rozhodnutie o pôvodne uplatnenom nároku. Súd musí vykonať dôkazy podľa rozsudku dovolacieho súdu, aby opätovne posúdil nárok žalobcu. Najvyšší súd SR vyslovil právny záver, že túto základnú otázku súd nie je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, priamo v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia.

27. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23.11.2010, sp. zn. 5 M Cdo 17/2009, premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako plnenia poskytnutého na základe právoplatného súdneho rozhodnutia (zmieru), ktoré bolo neskôr zrušené rozhodnutím odvolacieho súdu, začala plynúť až právoplatnosťou nového rozhodnutia vydaného vo veci samej o tomto plnení. Premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že pôvodný rozsudok, na základe ktorého sa plnilo, bol po zrušujúcom rozhodnutí nahradený novým rozsudkom, začína plynúť jeho vyhlásením. Doručenie zrušujúceho rozhodnutia súdu teda nie je tým okamihom, ktorým dochádza k získaniu bezdôvodného obohatenia a preto nemožno od neho počítať plynutie premlčacej doby.

28. Z vyššie uvedených judikátov vyplýva, že ak bolo plnené na základe právoplatného rozhodnutia neskôr zrušeného na základe mimoriadneho opravného prostriedku, subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia z tohto zrušeného rozhodnutia môže začať plynúť až od vyhlásenia nového rozhodnutia vo veci samej posudzujúceho uplatnený nárok. Platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s vecným odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku (§ 174 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade síce nebolo zrušené pôvodné rozhodnutie na plnenie (platobný rozkaz) rozhodnutím súdu vyššieho stupňa, nakoľko zrušenie vydaného platobného rozkazu možno dosiahnuť len podaním odporu, avšak cestou mimoriadnych opravných prostriedkov bolo zrušené rozhodnutie, ktorým bol odpor proti platobnému rozkazu odmietnutý, teda až týmto rozhodnutím bolo potrebné nahliadať na odpor ako riadne podaný. Inými slovami, až právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia prvoinštančného súdu o odmietnutí odporu, nastali zákonom predpokladané účinky podaného odporu (zrušenie platobného rozkazu), teda až prevzatím tohto rozhodnutia odvolacieho

súdu sa žalobca skutočne dozvedel o tom, že platobný rozkaz bol zrušený a na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný argumentoval, že premlčacia doba začala plynúť už doručením rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (uznesenie zo dňa 20.6.2012, sp. zn. 6Cdo/48/2012-126), ktorým bolo zrušenie rozhodnutie Krajského súdu v Trnave (uznesenie zo dňa 25.10.2011, sp. zn. 9 Co 163/2011-95) o zastavení odvolacieho konania. Avšak vec bola vrátená na Krajský súd Trnava na ďalšie konanie, teda v tomto štádiu konania ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu o odmietnutí odporu, ešte nebolo zrejmé, ako krajský súd opätovne rozhodne a či vyhodnotí odpor za riadne podaný (oprávnenou osobou). Až doručením druhého rozhodnutia Krajského súdu v Trnave (uznesenie zo dňa 30.5.2013, sp. zn. 9Co/260/2012-136) bolo právoplatne rozhodnuté o zrušení uznesenia Okresného súdu Skalica, ktorým bol odmietnutý odpor, teda až doručením tohto uznesenia boli strany oboznámené, že platobný rozkaz bol zrušený. V zmysle vyššie citovaných rozhodnutí, premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že pôvodné rozhodnutie, na základe ktorého sa plnilo, bolo po zrušujúcom rozhodnutí nahradené novým rozhodnutím, začína plynúť až vyhlásením nového rozhodnutia vo veci samej. V danom prípade merito veci nebolo prejednané, nakoľko žalovaný (žalobca v pôvodnom konaní) pred prvým pojednávaním v danej veci zobral žalobu späť, pričom druhá strana nemala možnosť nesúhlasiť so späťvzatím žaloby. Jedine vecným prejednaním pôvodne uplatneného nároku, na základe vykonania riadneho dokazovania, by bolo možné zistiť, či bola pôvodná pohľadávka uplatnená dôvodne, či spoločnosť KARTAGO TOURS, a.s. mala podľa hmotného práva povinnosť plniť. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 124/2002, túto základnú otázku súd nie je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú priamo v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd zastáva názor, že žalovaný sa nepochybné bezdôvodne obohatil, lebo si ponechal plnenie predstavujúce pôvodne ním žalovanú peňažnú sumu, avšak o nároku na jej zaplatenie jeho zavinením nebolo meritórne rozhodnuté, hoci bolo zjavné, že tento nárok bol medzi stranami sporný. Napriek spornosti nároku si však žalobca plnenie ponechal, hoci vedel, že platobný rozkaz bol zrušený a tým, že vzal žalobu späť, zavinil zastavenie konania a teda z jeho vôle nedošlo k vecnému prejednaniu nároku. Po zrušení platobného rozkazu sa malo vykonávať dokazovanie na žalovaný nárok, čo však bolo procesným postupom žalovaného znemožnené, keďže pôvodné konanie bolo na základe späťvzatia návrhu na pojednávaní dňa 18.11.2014 zastavené uznesením č.k. 5C/189/2013 - 165 zo dňa 18.12.2014. Premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr, ako by bolo vyhlásené nové rozhodnutie vo veci samej, ktorým by bol posúdený žalovaný nárok. Najskôr však mohla začať plynúť premlčacia doba od doručenia rozhodnutia Krajského súdu Trnava č.k. 9Co/260/2012-136 zo dňa 30.5.2013, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o odmietnutí odporu. Žalobcovi bolo toto rozhodnutie doručené dňa 20.12.2013. Keďže žalobca podal žalobu na Okresnom súde Skalica dňa 15.12.2014 (elektronickými prostriedkami a doplnená bola písomne v zákonnej trojdňovej lehote v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p.), právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo uplatnené žalobcom v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe.

29. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k právnomu záveru, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, keď si ponechal plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a preto je v súlade s § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vydať žalobcovi všetko, čo nadobudol bezdôvodným obohatením. Keďže tak na výzvu žalobcu neučinil a žalobca si uplatnil svoj nárok v premlčacej dobe, súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 814,45 € žalobcovi.

30. Súd rozhodol o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).